

MODLITEBNÍ DEN KE CTI PANNY MARIE, MATKY VŠECH NÁRODŮ

Přednáška P. Pavla M. Sigla
na téma:

**Skrze Marii, Matku všech národů,
nám Bůh ukazuje
cestu k pravému míru.**

„PŘINES TENTO BRAZ SVĚTU!
A TEĎ MLUVÍM NEJEN KE TVÉ ZEMI,
ALE K CELÉMU SVĚTU.
SVĚT SE CHÝLÍ KE ZKÁZE.
SVĚT POSTIHUJE JEDNA KATASTROFA ZA DRUHOU.
SVĚT EKONOMICKY A MATERIÁLNĚ UPADÁ.
VOJNY BUDOU TRVAT TAK DLOUHO,
DOKUD NEPŘIJDE POMOC OD PRAVÉHO DUCHA.
PŘIVEĎ LIDI ZPĚT KE KŘÍŽI!“

Amsterdam, poselství ze dne 15. listopadu 1951

MODLITEBNÍ DEN KE CTI PANNY MARIE, MATKY VŠECH NÁRODŮ

Lanxess Aréna v Kolíně o Letnicích v neděli 31. května 2009

Přednáška P. Pavla M. Sigla

Skrze Marii, Matku všech národů, nám Bůh ukazuje cestu k pravému míru

Milí bratři a sestry, milí poutníci z blízka i z daleka!

Přesně před 50 lety, tedy 31. května 1959 se zjevila Panna Maria jako *Žena, Matka všech národů* v Amsterdamu (1) naposledy.

Jaké je to krásné Boží řízení, když v diecézi Jeho Eminence kardiála Joachima Meisnera můžeme slavit letošní modlitební den právě na zlaté výročí tohoto zjevení!

Tím plníme výslovné přání Panny Marie z doby před 54 lety: *Starejte se o to, aby se každý rok, kolem tohoto trůnu, u tohoto obrazu shromažďovaly národy. To je velká milost, kterou může světu darovat Maria, Mirjam, neboli Matka všech národů.* (31. května 1955) Je to tedy Panna Maria, která nás pozvala, aby nám darovala mimořádné milosti. A tak je vlastně ona dnes tou skutečnou „hostitelkou“!

Příchod Matky všech národů – vrchol mariánské epochy

Mnozí z vás jsou již dlouhá léta věrnými ctiteli Matky všech národů. Ale těm, kteří jsou mezi námi poprvé, a které srdečně vítáme v takovém velkém počtu, bych chtěl objasnit jedinečný význam Matky všech národů.

Zjevením Neposkvrněné v Rue du Bac v Paříži (2), kde nám Panna Maria darovala zázračnou medaili, v roce 1830 začala tzv. „mariánská epocha“. Mariánskou epochou se toto časové období nazývá proto, že Panna Maria se v žádné jiné době nezjevila na tolika místech, zejména v Evropě, a nedala nám v tak velké míře a na tak velkém území zakusit svou mateřskou lásku a přítomnost. Stačí, když si připomeneme církevně uznaná místa zjevení jako La Salette, Lourdes, Knock v Irsku, Fatimu, Beauraing a Banneux v Belgii.

Její mocnou ochrannou přítomnost a přímo citelnou blízkost nade vše potřebujeme, protože za posledních 180 let satan v přímém útoku proti Bohu daleko více než kdykoliv předtím usiloval zničit národy, Církev a svět.

Příchodem Neposkvrněné a zjevením zázračné medaile (3) začala tedy tato pro nás všechny významná mariánská doba.

Ale příchodem MATKY VŠECH NÁRODŮ do Amsterdamu dosahuje mariánská doba svého královského vyvrcholení. (4) Možná že vás to překvapuje, ale záhy to dobře pochopíte. Jestliže totiž plníme Boží přání, která nám byla zjevena v Amsterdamu, pak nás to přivede do nové doby, k novým Letnicím, do nového času.

Cyklus amsterdamských zjevení je sice dobrých 50 let za námi, ale neztratil nic ze své aktuálnosti. Právě naopak! Žijeme v době, kdy se prakticky všechny oblasti života Církve a světa nacházejí takřka v bezvýhodné krizi a kdy je světový mír ohrožen jako nikdy předtím. Právě v tomto kontextu nabývají zjevení Matky všech národů, jejichž nadpřirozený charakter potvrdil diecézní biskup Jozef M. Punt ve svém dekretu v roce 2002, obrovského významu.

V blízké budoucnosti musíme všichni bezpodmínečně hlouběji pochopit, jak velmi závisí vytoužený pokoj v rodinách a mezi národy na tom, zda budeme *nyní a dnes* uskutečňovat přesně to, co si přeje Matka všech národů v Amsterdamu. Všechno závisí na tom, jak budeme spolupracovat!

Učme se z Fatimy

Milí poutníci, abych vám ukázal, jak rozhodující je naše spolupráce v souvislosti s poselstvími v Amsterdamu, chtěl bych vám připomenout Fatimu (5), jejíž příklad nám dramatickým způsobem ukazuje, co se stane, když slovům Panny Marie věříme jen málo a když její mateřskou strategii aplikujeme jen váhavě.

Paradoxem je, že ačkoliv nadpřirozený charakter Fatimy byl uznán na nejvyšších místech, i tak se příliš dlouho čekalo se splněním přání Panny Marie.

V roce 1917, na konci první světové války, varovala Královna růžence v Portugalsku před Ruskem (6) a celosvětovým šířením jeho ateistické ideologie. Ale tuto výstrahu jsme nebrali dostatečně vážně. A tak se militantní ateismus rozšířil a zotročil mnohé země, ve kterých postupně brutálně zavládla okupace.

Zde vidíme ruské tanky při přepadu Československa v roce 1968. V Praze se ze dne na den ocitli bezmocní studenti a otcové rodin před holou skutečností. (7)

Tento slovenský dělník na ulici v Bratislavě (8), který se cestou domů z továrny ocitl tváří v tvář ruskému tanku, si v bolestné bezmocnosti roztrhne svou košili.

Jen v samotném Rusku bylo zničeno více než 50 000 kostelů a klášterů a miliony lidí zemřely v gulazích, v sibiřských trestaneckých táborech. Nezapomínejme, že tomu všemu jsme mohli zabránit, kdybychom byli poslechli napomenutí a výzvy naší Matky z Fatimy!

Stejně tak nás varovala Královna růžence před dramatem druhé světové války, a to již více než 20 let předem!

Zjevila nám konkrétní prostředky milosti proti šíření komunismu, národního nacionalismu (9) a proti druhé světové válce: modlitbu růžence (10), smírná svatá přijímání o prvních sobotách v měsíci a zasvěcení se jejímu Neposkvřněnému mateřskému Srdci.

Její mateřská prosba, žel, nebyla splněna, a tak zemřeli v koncentračních táborech (11) a na frontách miliony lidí. Vojáci, kteří nezahynuli na bojišti, se dostali do zajetí. Na této fotografii (12) vidíme německé válečné zajatce v Moskvě před jejich deportací na Sibiř.

S jakou nenávistí chce satan zničit všechno (13), co připomíná Boha, se dá nejlépe ukázat na příkladě kláštera Monte Cassino, snad nejznámějšího a nejkrásnějšího benediktinského kláštera na světě. Na těchto obrázcích (14,15) ho vidíte před bombardováním a po něm.

Evropská města, především města v Německu, ležela v troskách a v popelu. A je možno mlčet o Hirošimě a Nagasaki? Toto (16) je letecký snímek Hirošimy ze září 1945, měsíc poté, co první atomová bomba v dějinách srovnala město se zemí.

Dnes jsme v Kolíně, a tak si dovolím ukázat jednu fotografii také z roku 1945, z období, kdy se Kolín – tak jako mnohá jiná německá města – podobal městu přízraků. (17)

Žel, došlo k tomu proto, že jsme slova Panny Marie z Fatimy nebrali vážně. Je hrozné uvědomit si to a zjistit, že tomuto nesmírnému utrpení a bídě se dalo zabránit.

Panna Maria přichází do Amsterdamu

Ale Panna Maria jako láskyplná Matka nás nikdy ne-nechává samotné! A tak nám na konci druhé světové války opět přispěla na pomoc, tentokrát v Holandsku. Dne 25. března 1945 na svátek Zvěstování Panny Marie (18) se Panna Maria v úplné tichosti zjevila 40leté Idě Peerdemanové v jejím bytě v Amsterdamu.

V 56 zjeveních v průběhu 14 let Matka všech národů promlouvá k jednotlivým národům a lidem. Svá slova adresuje papeži, biskupům, kněžím a řeholníkům, rodinám, mužům, ženám a dětem a všem lidem dobré vůle. Jako Matka nás varuje před zkázou víry a morálky, před neštěstím a válkou. Vysvětlila, že nás chce zachránit před hrozbou velké světové katastrofy a přivést do nové doby, do časů naplněných Duchem, do doby míru. Matka všech národů nám přitom připomíná vzácnost a božskou sílu svátostí, zvláště Eucharistie.

Prosí nás především o lásku, stejně jako když vizionářka Ida Peerdemanová jednou uviděla na obloze velkým písmem napsáno slovo „LÁSKA“. Proto Panna Maria vede lidstvo zpět ke kříži, k vrcholu lásky, ke kříži, který je pramenem milosrdenství, středobodem stvoření. Právě proto jsme Kříž našeho vykoupení s milostným obrazem milosrdného Ježíše vědomě umístili do středu kolínské arény.

Vizionářka Ida Peerdemanová

Mnozí z vás jsou tu dnes poprvé, a proto bych chtěl říci několik slov o vizionářce Idě Peerdemanové. Na této fotografii (19) ji vidíme ve věku 27 let. Ida byla výjimečně skromná a vůči svému biskupovi a duchovnímu vůdci příkladně poslušná. Přestože nebyla vdaná, všichni, kteří ji poznali blíže, ji označovali za osobu s hlubokým mateřským citem.

Už jako 12letá měla první setkání s Pannou Marií. Právě se vracela domů od svaté zpovědi, ke které přistupovala každý týden, když spatřila zářící, bíle oblečenou „Ženu“. Bylo to 13. října 1917, tedy přesně v den, kdy se Panna Maria zjevila ve Fatimě naposled a kdy se odehrál tzv. sluneční zárazek. (20) Dvanáctiletá Ida o těchto skutečnostech však ještě vůbec nic nevěděla.

O mnoho let později popsala Ida Peerdemanová svá vidění (21): nejen strašné katastrofy, kterým se mělo zabránit, ale i vznešenou obnovu Církve, která bezesporu přijde s novými Letnicemi lásky.

Ida zemřela 17. června 1996 jako devadesátiletá. Biskup diecéze Haarlem-Amsterdam Mons. Henrik Bomers, který si vizionářky osobně vážil, naléhal, aby vykonal pohřební obřad. (22) Kdyby biskup Bomers nebyl přesvědčen o pravosti zjevení a poselství, myslím si, že by toto nikdy neudělal.

Během mše svaté řekl: *Sešli jsme se zde jako lidé, kteří měli Idu Peerdemanovou rádi, kteří ji obdivovali a měli v úctě...*

V každém případě zde však chci říct, že jsem Idu dosti dobře znal... Až do posledního dne stála nohama pevně na zemi a měla velký odpor k oslavování své vlastní osoby... A co je pro mě rovněž nepochybně jisté: byla absolutně čestná a říkala pravdu o tom, co zažila.

Důkazy pravosti

Tento pozitivní názor na Idu Peerdemanovou získal biskup Bomers při osobních setkáních a rozhovorech s ní, ale určitě také prostřednictvím důkazů o pravosti jejích vidění. Důkazy, jaké v hojném počtu a fascinujícím způsobem poskytl Bůh v Amsterdamu, jsou v dějinách mariánských zjevení jedinečné.

Matka všech národů o svých poselstvích hovoří: *Moje znamení jsou v mých slovech*. (31. května 1957) To znamená: pravost svého poselství dokazuje vždy znovu tím, že se v průběhu let její četné předpovědi plní.

Krátký čas, který mám k dispozici, mi dovoluje připomenout jen některé příklady.

Už v roce 1950 viděla Ida znovusjednocení Německa. V jedné vizi ukázala Matka na silnou čáru procházející Německem a řekla: *Evropa je rozdělena na dvě části*. (10. prosince 1950) Vzápětí vizionářka musela pohybem ruky tuto čáru smazat.

Téměř o 40 let později, v roce 1989, jsme se sami stali svědky pádu berlínské zdi (23), o které Honecker ještě deset měsíců předtím prohlásil: *Zed' bude stát ještě dalších sto let*. (24) Nebylo těžké osvojit si jeho přesvědčení; stačí připomenout, že jen několik týdnů před převrácením předvedla jeho armáda světu svou sílu. (25)

I první přistání Američanů na měsíci (26) v roce 1969 viděla Ida již 23 let předtím. Při jednom vidění (7. února 1946) na vlastním těle pocítila stav beztlíže, který přesně popsala svému duchovnímu otci.

Jednou se v čase vidění ocitla v chrámě svatého Petra. Viděla tam všechny biskupy světa v bílých mitrách, Svatého otce s tiárou a objemnou knihou. (27) Nikdo na světě – a už vůbec ne sama vizionářka – nemohl ani tušit, že v tomto dojemném vidění z 11. února 1951 vidí Druhý vatikánský koncil, který se konal až za jedenáct let.

Snad nejsilnější důkaz pravosti zjevení dostala vizionářka od Panny Marie v noci z 18. na 19. února 1958. Matka jí oznámila, že začátkem října, tedy za osm měsíců, zemře tehdy ještě zcela zdravý papež Pius XII. (28)

Poslyš, tento Svatý otec, papež Pius XII., bude začátkem října tohoto roku přijat mezi naše. Matka všech národů, Spoluvykupitelka, Prostřednice a Přimlůvkyně ho přivede do věčných radostí.

Panna Maria si přála, aby vizionářka o této informaci s nikým nehovořila. Idin duchovní vůdce respektoval tuto absolutní mlčenlivost. Chtěl však, aby Ida u něho nechala obsah tajného poselství v zapečetěné obálce. Ida si kopii tohoto poselství uložila u sebe doma.

Papež Pius XII. skutečně zemřel začátkem října (29) v Castel Gandolfo († 9. října 1958). Ida se ještě tentýž den vydala za svým duchovním vůdcem a ukázala mu svou kopii tohoto poselství, které se právě stalo skutečností.

Tento důkaz pravosti byl pro duchovního vůdce ještě přesvědčivější, protože jako kněz velmi dobře věděl, že den smrti člověka určuje a zná jedině Bůh. Zapečetěný list s poselstvím poslal Idin duchovní vůdce P. Frehe OP (30) potom do Říma.

Dá se lehce zvažít důležitost a nesmírný význam amsterdamských poselství pro Církev a pro svět, když Bůh dává potvrdit pravost vidění takovými událostmi, jakými byl koncil nebo život a smrt svatě žijícího papeže.

Stanovisko Církve

Díky tomuto se přirozeně událostmi v Amsterdamu dále nezabýval jen biskup Huibers a jeho nástupci, ale i Kongregace pro nauku víry. Šetření diecézních komisí bylo vedeno řadu let. V květnu 1974 poslala kongregace haarlemskému biskupovi Mons. Zwartkruisovi dopis a v novinách L'Osservatore Romano zveřejnila stanovisko *non constat de supernaturalitate*, což znamená, že *nadpřirozený charakter zjevení do této chvíle ještě není zřejmý*.

O 22 let později, tedy v roce 1996, Biskup Henrik Bomers z Amsterdamu a jeho pomocný biskup Joseph M. Punt se s ohledem na mnohé prosby z domova i ze zahraničí a po dohodě s Kongregací pro nauku víry rozhodli oficiálně povolit veřejné uctívání Panny Marie pod biblickým titulem *Matka všech národů* (Fotografie 31: Oba biskupové během 2. mezinárodního modlitebního dne v roce 1998. Za nimi je rakouský kardinál Alfons M. Stickler z Říma († 2007) jako hlavní celebrant, který vždy věřil, že amsterdamská poselství jsou pravá).

Toto rozhodnutí vyjádřili v dekretu, který zveřejnili 31. května 1996, přesně před 13 lety. Mimo jiné se v něm píše:

Je třeba rozlišovat mezi zjeveními / poselstvími na jedné straně a mariánským titulem „Matka všech národů“ na druhé straně.

O nadpřirozeném charakteru zjevení a o obsahu poselství se Církev momentálně nemůže vyjádřit. Každý si však může udělat svůj úsudek podle vlastního svědomí.

Modlitba „Pane Ježíši Kriste, Synu Otce...“, ve které je obsažen titul „Matka všech národů“, má církevní schválení tehdejšího haarlemského biskupa Mons. Huiberse již od roku 1951. Z naší strany nejsou žádné výhrady proti veřejnému uctívání Panny Marie pod tímto titulem.

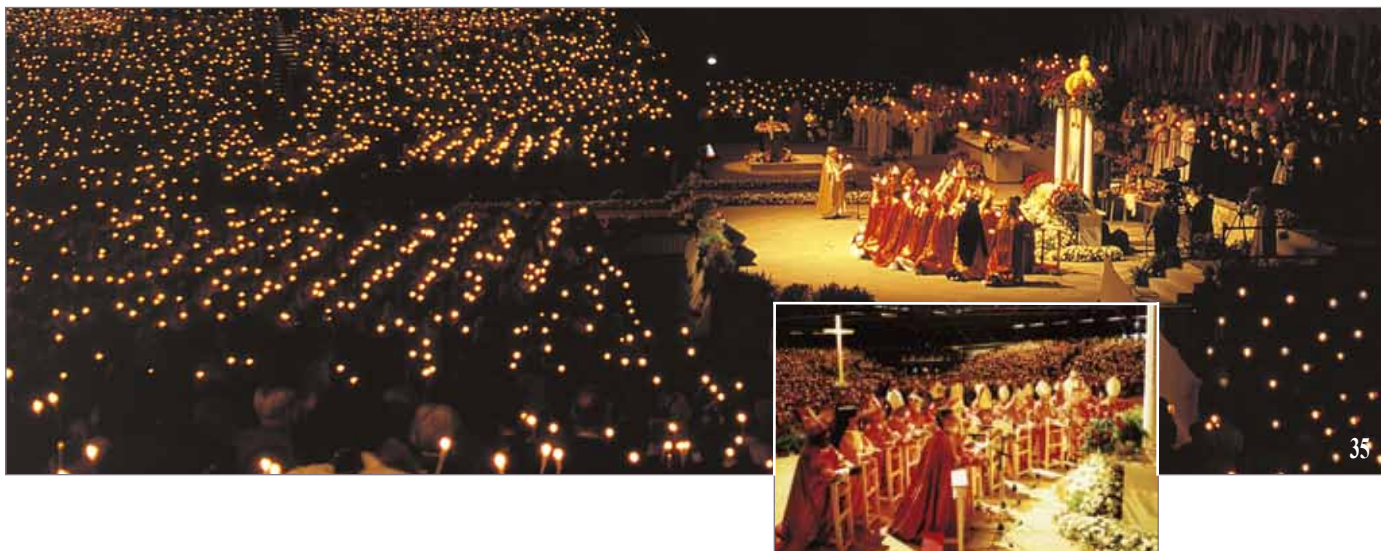
Za to, že dnes můžeme o svátku Letnic zde v kolínské LanXess aréně tak otevřeně hovořit o příchodu Panny Marie do Amsterdamu a o jejích poselstvích, vděčíme skutečnosti, že nynější diecézní amsterdamský biskup Mons. Joseph Marianus Punt dne 31. května 2002 církevně uznal amsterdamská zjevení. (32) Ve svém dekretu říká:

Jak již víme, v roce 1996 jsme, můj předchůdce Mons. Bomers a já, povolili veřejné uctívání...

Mezitím uplynulo šest let a já konstatuji, že tato úcta si našla pevné místo v životě věřících na celém světě (33) a je podporována mnohými biskupy... (34) Při plném uznání pravomoci Svatého Stolce je především úkolem místního biskupa, aby se v souladu se svědomím vyjádřil k autentičnosti soukromých zjevení, která se dějí nebo se udála v jeho diecézi.

O dřívějších výsledcích zkoumání a z nich vyplývajících otázkách a námitkách jsem se proto ještě jednou radil s mnoha teology a psychology... Posouzení duchovního přínosu jsem si vyžádal také od mnoha spolubratří v biskupské službě, kteří ve svých diecézích shledávají velkou úctu k Panně Marii jako Matce všech národů. (35)

Vzhledem k těmto posudkům, svědectvím a vývoji a po zvážení v teologických úvahách a v modlitbě jsem dospěl k závěru, že zjevení v Amsterdamu poukazují na nadpřirozený původ.

TITUL – Žena, Matka všech národů

Už v čase prvního zjevení se Panna Maria představila krásným biblickým titulem „Žena“. Více než 150krát používá v poselstvích tento nový titul: *Já jsem Žena, Maria, Matka všech národů. Můžeš říkat: ŽENA VŠECH NÁRODŮ anebo MATKA VŠECH NÁRODŮ.* (11. února 1951)

Proč ŽENA všech národů? Abychom hlouběji pochopili, proč se Panna Maria nyní zjevuje s titulem ŽENA, musíme pochopitelně otevřít Písmo svaté, protože jen v něm se nám odhaluje slovo žena ve svém plném významu.

1. Už na prvních stránkách *knihy Genesis* čteme o ŽENĚ, která v jednotě se svým Synem rozdrťí hadovi hlavu (36):

Nepřátelství ustanovují mezi tebou a ženou, mezi tvým a jejím potomstvem, ono ti rozdrťí hlavu a ty mu zraníš patu. (Gn 3,15)

Katolická biblická věda nikdy neváhala ztotožňovat s touto ŽENOU Pannu Marii, která sjednocená se svým Synem porazí satana. I v Amsterdamu na to Panna Maria poukazuje: *Já jsem svou nohou pošlapala hada. Byla jsem sjednocena se Synem, jako jsem s ním sjednocena stále.* (15. srpna 1951) *Tak jak je to předpokládáno, ona přemůže satana. Ona postaví své nohy na satanovu hlavu.* (31. května 1955)

2. Na svatbě v Káně se setkáváme s ŽENOU orodující a zprostředkující milosti (37):

Ježíš jí odpověděl: Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla moje hodina. Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,4)

Ježíš tu neoslovuje svou Matku pojmenováním ŽENO proto, aby se od ní distancoval ve smyslu tvrdého odmítnutí, ale aby jí připomněl její univerzální mateřské povolání.

V Amsterdamu poukazuje Panna Maria vědomě na Kánu, aby na jedné straně popsala svůj dokonale harmonický vztah se Synem a aby na druhé straně ukázala, že Ježíš ve skutečnosti chce, aby ona jako ŽENA vyprosila zázrak: *Nebyl to též sám Pán Ježíš Kristus, který čekal se svým velkým zázrakem...*, a nyní hovoří Žena potichu a s důrazem, *proměnění vody ve víno, dokud se nepřimluvila jeho Matka? Chtěl vykonat zázrak, ale čekal, dokud se nepřimluvila jeho Matka. Rozumíš tomu? ... Tato myšlenka jim pomůže pochopit vztah Ženy k jejich Pánu.* (31. května 1956)

3. Janovo evangelium nám také popisuje spoluvykupující ŽENU na Kalvárii (38):

Když Ježíš uviděl matku a u ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle tvůj syn!“ (Jan 19,26)

Poslechněme si, co o tom řekl papež Jan Pavel II.: *Při dvou slavnostních příležitostech - v Káně a pod křížem - ji Ježíš oslovuje titulem ŽENA (srov. Jan 2,4; 19,26). Jako Žena je Maria spojena s dílem spásy. Protože Pán stvořil člověka „jako muže a ženu“ (srov. Gn. 1,27), také v díle spásy chce, aby měl nový Adam po boku novou Evu. První rodiče se jako pár rozhodli pro cestu hříchu; nový pár, Boží Syn spolupůsobením Své Matky má navrátit lidskému pokolení jeho původní důstojnost.* (9. dubna 1997)

V této hodině Ježíše, Matky a Církve jsou slova Vykupitele slavnostní a uskutečňují, co zvěstují: Panna Maria se stává Matkou Ježíšových učedníků a Matkou všech lidí. (8. března 1983)

Potvrzuje to amsterdamské poselství ze 6. dubna 1952: *Při oběti kříže zvěstoval Syn tento titul celému světu.*

4. Naposled čteme o ŽENĚ v Apokalypse jako o té, která je oděna sluncem (39):

Potom se ukázalo na nebi veliké znamení: Žena oděná sluncem s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. Byla v jiném stavu a křičela v bolestech a mukách před porodem. Potom se objevilo na nebi další znamení: Velký ohnivý drak... a drak se postavil před ženu, která měla rodit... (Zj 12, 1 – 4)

Papež Pavel VI. o tom napsal: *Velké znamení, které viděl na nebi svatý apoštol Jan (srov. Zj 12, 1), „Žena oděná sluncem“, se v liturgii katolické církve právem vysvětluje jako blahoslavená Panna Maria, která je prostřednictvím milosti Kristova Vykupitele matkou všech lidí.* (Signum magnum, 1967)

Boj ŽENY s drakem nám opět připomíná slova z knihy Geneze: *Nepřátelství stanovím mezi tebou a ženou...* (Gen 3,15)

V amsterdamském poselství z 3. prosince 1953 říká Panna Maria vizionářce: *Síly pekla se rozpoutají, ale Matku všech národů nepřemohou.*

Jako ŽENA je tedy Panna Maria označována vždy tehdy, když jde o její univerzální mateřské poslání pro všechny lidi všech dob.

Vždyť ona nám připomíná: *Lidstvo je svěřeno Matce.* (15. srpna 1951) Pokud jde o tento titul, Matka všech národů dala mnoho příslibů plných útěchy: *Pod tímto titulem zachrání svět.* (20. března 1953) *Tak jak je to předpovězeno, ona přemůže satana. Ona postaví své nohy na satanovu hlavu.* (31. května 1955) *Matka všech národů bude smět přinést světu mír. Ale musíte ji o to pod tímto titulem prosit.* (11. října 1953)

Ona je opravdu Matkou všech národů, kmenů a ras, bez ohledu na jejich víru a vyznání. Ona miluje všechny své děti, i ty, které její mateřskou lásku ještě neznají, a především ty, které o ní nechtějí nic vědět.

Bude to tedy MATKA VŠECH NÁRODŮ, která nám bude moci vyprosít a darovat celosvětový trvalý mír, pravý ekumenismus a jednotu v Duchu svatém.

MODLITBA

K vyprošení trvalého světového míru, této jednoty v Duchu svatém, zjevila Panna Maria svou MODLITBU, o které mluvila již ve svém prvním poselství. Ale vizionářce ji nadiktovala teprve o šest týdnů později, 11. února 1951, na svátek Panny Marie Lurdské, když byla Ida právě v Německu.

Jak univerzální význam má pro Církev a svět tato modlitba, na to poukazuje již sama skutečnost, že Panna Maria ji zjevila v čase prorocké vize Druhého vatikánského koncilu (40). Vidění Druhého vatikánského koncilu bylo náhle přerušeno. Ida se ocitla před křížem a byla zde tak bolestně sjednocena s utrpením Ježíše a Marie, že začala plakat. Nechme vyprávět samotnou vizionářku:

„Stála jsem tedy s Ženou pod křížem. (41) Řekla: *Opakuj po mně.* ... A pak Žena začala: *Pane Ježíši Kriste, Synu Otce...* Ale jak to říkala! Pronikalo to

celého člověka. Takto jsem to neslyšela říkat ještě žádného člověka na světě. *Sešli NYNÍ na zem svého Ducha* s důrazem na NYNÍ, a *dej, ať Duch svatý přebývá v srdcích VŠECH národů*, se zvláštním důrazem na slovo VŠECH. I slovo AMEN vyslovila tak krásně a slavnostně. Když jsem po ní opakovala slovo za slovem, neuvědomovala jsem si, co vlastně znamenají

slova, která přede mnou vyslovovala a která jsem já měla opakovat. Ale když Žena řekla slovo *Amen*, viděla jsem všechno před sebou napsáno velkými písmeny. A teprve tehdy jsem si uvědomila, že je to modlitba. Pozoruhodné je, že jsem se... ji nikdy nemusela učit nazpaměť..., byla do mne jakoby vtisknuta.

PANE JEŽÍŠI KRISTE,
SYNU OTCE,
SEŠLI NYNÍ NA ZEM SVÉHO DUCHA.
DEJ, AŤ DUCH SVATÝ PŘEBÝVÁ
V SRDCÍCH VŠECH NÁRODŮ,
ABY BYLY UCHRÁNĚNY
OD ZKÁZY, NEŠTĚSTÍ A VÁLKY.
KÉŽ JE MATKA VŠECH NÁRODŮ,
KTERÁ BYLA KDYSI MARIÍ,
NAŠÍ PŘÍMLUVKYNÍ.
AMEN.

A Žena v poselství pokračovala: *Dítě, tato modlitba je tak jednoduchá a krátká, že se ji může pomodlit každý ve svém jazyku, před svým vlastním křížem. A ti, kteří nemají kříž, se ji mohou modlit ve svém srdci.*“

Modlitba je tedy nádhernou vroucí prosbou o příchod Ducha svatého. Kéž by přišel NYNÍ a kéž by přebýval v srdcích VŠECH národů.

Aby byly národy uchráněny od ZKAŽENOSTI: Nejsme my všichni každý den konfrontováni se zkažeností, odpadlictví od víry a z toho vyplývající morální zkázou? Když ztrácíme víru, lehce ztrácíme i morálku.

Je to zkaženost prostřednictvím pornografie a satanismu (42), která nejednou končí sebevraždou. Někteří experti odhadují počet mladých přívrženců satana v Německu až na 60 000! Zemské policejní ředitelství v oblasti Bádensko-Württembersko ve Freiburgu odhaduje, že *v každé škole sedí alespoň jeden tvrdý satanista.*

Je to zkaženost v oblasti kulturně-zábavního průmyslu, prostřednictvím rockové hudby a zlých filmů, videozáznamů a disků DVD, které denně „konzumují“ stovky miliónů lidí. Zde vidíte reklamu hororu „Stáhni mě do pekla“, (43) promítaného v kinech.

Je to zkaženost, jejímž důsledkem jsou potraty. Německý Institut pro rodinnou politiku předložil Evropskému parlamentu 7. května 2008 údaje, ze kterých vyplývá, že potraty ztrácí Evropa ročně více než milion dětí. (44) Toto číslo odpovídá součtu obyvatel Lucemburska a Malty.

Kéž bychom byli uchráněni NEŠTĚSTÍ - neštěstí v každé formě: od nehod a neštěstí přírodních katastrof, jako jsou ničivé požáry (45), uragány a záplavy. (46) Pro jejich ničivé následky je v posledních letech média nazývají katastrofami století. Uchránění neštěstí zemětřesení, jaké před několika týdny postihlo L'Aquila v Itálii. (47) Tragické na tom je, že postižení jsou vždy i nevinní. Totéž platí také o hladu, o neštěstí, které se týká celých národů. Podle informací UNICEF hladoví v současnosti na světě v rozvojových zemích více než 900 miliónů lidí. To je téměř jedna miliarda. Na následky hladu umírá denně 8 000 dětí. Zkuste si to představit!

Více než 18 miliónů lidí na celém světě je na útěku. (48) Ti všichni vědí, co je to každodenní strach, obavy, únava a hlad. Více než polovinu utečenců tvoří děti. Pro ně je to nejhorší a jejich počet den co den roste.

Kéž bychom byli uchráněni před VÁLKOU. Před pěti měsíci zveřejnil Heidelberský ústav pro výzkum mezinárodních konfliktů, že počet neozbrojených a násilných konfliktů vzrostl na 345. (49) To je nejvyšší číslo od konce druhé světové války v roce 1945!

Kéž by nás Panna Maria uchránila před novou eskalací na Blízkém východě, která by se ve velmi krátké době mohla změnit v celosvětový konflikt. Írán už celé roky pracuje na atomovém programu, který podle oficiálních tvrzení má být použit na mírové účely. Zároveň však otevřeně hovoří o záměru zničit Izrael, který podle nich nemá právo na existenci. A to je pravděpodobně ten skutečný důvod, proč se Írán za žádnou cenu svého atomového programu nikdy nevzdá. (50) Opět se hovoří o očekávaném „horrovém scénáři třetí světové války“. (51) Přes všechny mezinárodní snahy nejzkušenějších diplomatů se světová politická situace jen zhoršila. Není za těchto okolností pochopitelné, že mnoho lidí se dívá do budoucnosti se strachem?

O tomto strachu hovořila nejvlivnější německá psychoterapeutka Christa Meves již v roce 2006 na Druhém mezinárodním kongresu Treffpunkt Weltkirche, který organizovala charitativní organizace *Kirche in Not* (Církev v nouzi) v Augsburgu.

Zde ji vidíme, jak jí v roce 2005 kardinál Meisner odevzdává kříž „Dáma komandér Řádu svatého Řehoře“ (52), nejvyšší katolické vyznamenání, které jí udělil papež Benedikt XVI. Ve svém projevu se ptala: *Jak ... nemít strach, když už aktuálním počtem atomových bomb může být naše krásná modrá planeta se svými živými tvory tisíckrát otrávená a zničená? Ano, jak nemít strach, když muslimové vyzývají svůj lid, aby šli do svaté války (53) proti, jak tomu oni říkají, „bezbožnému Západu“? Jak nemít strach, když se všude na světě objevují nové epidemie (54), proti kterým nedokážeme vyvíjet léky tak rychle, jak se ony šíří? Jak máme zůstat klidní při pohledu na skutečnost, že průmyslově vyspělé národy už 40 let pracují na svém vlastním sebezničení a zániku tím, že se snaží o to, aby se už takřka nerodily děti? A z těch, které by se mohly narodit, jsou miliony zabíjeny v mateřském lůně? Jen v samotném Německu jich bylo od roku 1976 usmrceno osm milionů. Je možné se nezhroutit, když si spočítáme, že tím nutně poklesne hospodářská síla, že nám hrozí hlad a chudoba a v každém případě nezaměstnanost?!...*

Jako přesvědčená katolička zdůraznila, že proti tomuto narůstajícímu strachu potřebujeme obnovenou živou víru v Ježíše Krista, který nám říká: *Důvěřujte, já jsem přemohl svět.* (Jan 16,33)

Jak je to pravdivé! Kristus je zachránce světa. A on nám posílá svou Matku, protože jí je v naší době svěřen světový mír. Ona sama říká: *Tento čas je náš čas. To znamená, že Otec a Syn chce poslat Spoluvykupitelku, Prostřednici a Přímluvkyni do této doby, do celého světa.* (2. července 1951) Žádné zemské moci se nepodaří porazit zlo a dosáhnout obratu, pokud nepostavíme do středu svého života Marii jako tu, která byla poslána Otcem a Synem. Tu, která nám jako Matka Církve a všech národů vyprosí Ducha svatého a zprostředkuje nám ho; tak jak to udělala tehdy před 2000 roky o Letnicích v Jeruzalémě. (55)

Ze zkaženosti pochází neštěstí a válka

V souvislosti se svou modlitbou nám Panna Maria řekla něco, co je pro nás všechny velmi významné. Vyslechněme si její slova: *Proste ji (Matku všech národů), aby odvrátila všechny katastrofy! Proste ji, aby z tohoto světa vyhnala zkaženost! Ze zkaženosti pochází neštěstí. Ze zkaženosti pocházejí války. Mou modlitbou máte prosit, aby se tomu všemu ve světě zabránilo. Vy nevíte, jak mocná a jak významná je tato modlitba u Boha.* (31. května 1955)

Neštěstí a války pocházejí z morální zkaženosti! Slyšeli jste to už někdy řečeno tak krátce a jasně? Je to tak výtečně vysvětlené a snadno pochopitelné! Protože když své hříchy nepředložíme před Boha a nebudeme-li jich litovat, pak škodíme nejen sami sobě, ale zároveň tím dáváme moc satanovi. A satan pak tuto moc využívá, aby nám ve své nenávisti bez smilování škodil, jak jen může. To si uvědomuje jen málo křesťanů! Není to tedy Bůh, kdo dává satanovi moc, aby na nás mohl uvalit neštěstí, ale my sami mu tuto moc dáváme! Bůh nám však právě naopak dává moc porazit zlo.

Aby tedy přestaly války a byl konec neštěstí, musíme se postarat o to, aby byla odstraněna jejich příčina, tedy zkaženost. A to neznamená nic jiného, než abychom se obrátili podle příkladu Jana Křtitele: (56) pokorou a lítostí. Abychom se obrátili dobrou svatou zpovědí (57), modlitbou (58) a láskyplným přijímáním Eucharistie (59), láskou k bližnímu (60) a půstem. Toto všechno jsou vlastně jednoduché prostředky, které může použít každý z nás. A i ty čtyři miliardy lidí, kteří nejsou křesťany (61) a Boha znají příliš málo, i ti se mohou obrátit od svého egoismu a myslet na dobro druhých. Matka všech národů říká, že to mohou udělat tím, že budou usilovat o *spravedlnost, pravdu a lásku*. (8. prosince 1952)

Poslechněme si, jak krásný příslib dává Panna Maria těm, kteří se modlí její modlitbu:

Touto modlitbou Žena zachrání svět. Ještě jednou opakují tento příslib. (10. května 1953) *Nevíte, jak mocná a významná je u Boha tato modlitba. On svou Matku vyslyší, protože Ona chce být vaší Přímluvkyní.* (31. května 1955)

Panna Maria také vysvětluje, proč nám dává tuto novou modlitbu: *Je dána proto, aby světu vyprosila pravého Ducha.* (20. září 1951) *Ty si neumíš představit, jak velkou hodnotu to bude mít. Ty nevíš, co přinese budoucnost.* (15. dubna 1951)

Je to tak, milí přátelé, nikdo neví, co přinese budoucnost. (62) Ale Panna Maria nám dává velký příslib, který je dramatický a nádherný zároveň, protože *Ona je poslána svým Pánem a Stvořitelem, aby tímto titulem a touto modlitbou pomohla osvobodit svět od velké světové katastrofy... Touto modlitbou Žena zachrání svět. Ještě jednou opakují tento příslib.* (10. května 1953)

„Která byla kdysi Marií“

Drazí poutníci, v této souvislosti bych nyní chtěl poukázat na něco velmi důležitého. Mnozí mají problém s vyjádřením „která byla kdysi Marií“. A i někteří z vás, kteří modlitbu znáte už déle, jste také určitě měli podobné problémy.

A není to nic divného, protože první, která měla těžkosti s pochopením těchto slov, byla sama vizionářka, dále duchovní vůdce P. Frehe a konečně i biskup Huibers, který byl zodpovědný za souhlas k vytištění modlitby. A proto biskup, kterému se modlitba velmi líbila, při prvním vydání tuto pro něho nesrozumitelnou formulaci vynechal. Takže modlitba na konci zněla: „Kéž by Matka všech národů byla naší Přímělkyní“.

Ale Panna Maria se změnou modlitby nesouhlasila. „*Kéž by Matka všech národů, která byla kdysi Marií, byla naší Přímělkyní*“ - tak to má zůstat. (6. dubna 1952)

Krátce a jednoduše již předtím vysvětlila: „*Která byla kdysi Marií*“ znamená toto: *mnozí lidé poznali Pannu Marii jako Marii, nyní však, v této nové době, která začíná, chci být Matkou všech národů, to pochopí každý*. (2. července 1951)

Slova „která byla kdysi Marií“ tedy v žádném případě neznamenají, že Pannu Marii již nesmíme oslovit Maria, tak jak to mnohokrát děláme, když se modlíme růženec. Znamená to spíše, že Marii nemáme znát jen podle jména, ale že máme znát i její povolání jako naší duchovní matky. A skrze toto oslovení má být náš vztah k ní vztahem dítěte. (63)

A že se tento vztah matka–dítě může ještě více prohloubit a stát se více osobním, to bezpochyby platí pro nás katolíky – jako je tato dívka (64) – a ještě více pro čtyři miliardy nekřesťanů, tedy pro mnohem větší část lidstva. Oni sice znají Marii podle jména, ale nevědí, že ona je Matkou všech národů, tedy jejich Matkou. Toto hinduistické děvče (65) z jižní Indie objevilo v milostném obraze Matky všech národů svou matku. Vidíte, ona si obrázek s modlitbou Matky všech národů tiskne k srdci.

Když lidé objeví Marii jako svou osobní Matku, všechno se změní. Tu, která pro mě byla kdysi jen Marií, nyní uznávám a miluji jako svou Matku. (66) To bude mít za následek, že v mém srdci bude růst potřeba svěřit se jí a následovat ji. Jako když se dítě svěří své matce a následuje ji. (67)

Změna modlitby

A proč se tedy tuto modlitbu již nemodlíme tak, jak nám byla předána? Abych to mohl vysvětlit, prosím nyní o vaši soustředěnou pozornost.

V posledních letech měli věřící, kněží a biskupové častěji potíže s formulací „která byla kdysi Marií“ - tak jako tehdy biskup Huibers. Proto se mnozí v této záležitosti obrátili na Kongregaci pro nauku víry v Římě.

Z pastoračních důvodů, protože by při modlitbě mohla být slova „která byla kdysi Marií“ nesprávně pochopena, Kongregace pro nauku víry v červenci 2005 požádala diecézního biskupa, Mons. Josepha M. Punta, aby tato slova byla v modlitbě vynechána.

Stanovisko biskupa zveřejnil koordinátor příslušné komise, Raphaël Soffner, v přípisu z 8. srpna 2005, ve kterém se píše:

Biskup samozřejmě navázal kontakt s Kongregací a sdělil svůj názor na danou věc. Ty, kteří jsou zplnomocněni k šíření úcty, zatím poprosil, aby respektovali pastorační starostlivost Kongregace a aby při veřejných modlitbách tuto část vynechali, nebo se ji modlili potichu, dokud nebude ustanoveno jinak. Uvědomuje si, že to může u mnoha lidí vyvolat rozpor mezi přesvědčením a poslušností. Poukazuje zde však na příklad samé vizionářky.

I ona se ocitla v podobném dilematu a tehdy jí Žena řekla: „Poslušnost má přednost“. Přirozeně, poslušnost, jak říká, nevyklučuje další otevřený dialog na toto téma. Tato modlitba, která prosí „Pána Ježíše Krista, Syna Otce“, aby „nyní“ seslal Ducha svatého na náš zraněný svět, zůstává plně aktuální a neztrácí na své závažnosti.

Biskup v tom všem vidí i pozitivní stránku. Touto diskuzí se otevírá hlubší dialog. Za touto částí věty, která byla uvedena po vyhlášení dogmatu o Nanebevzetí Panny Marie, se skrývá podstatná otázka: Kým je Maria v Božím plánu vykoupení? Jakou roli sehrává při příchodu Ducha svatého? Kým má být Maria pro tuto dobu v tomto světě? K tomuto dialogu povzbudil výslovně teology papež Jan Pavel II. v roce 2002.

Aby však bylo jasné, že se titul *Matka všech národů* vztahuje na Pannu Marii, byla přidána slova *blahoslavená Panna Maria*. Tato verze dostala 6. ledna 2009 od diecézního biskupa Mons. Josepha M. Punta imprimatur. Proto se na konci modlitby modlíme:

Kéž by Matka všech národů, blahoslavená Panna Maria, byla naší Přímluvkyní.

Jelikož se častěji setkávám s věřícími, kteří jako dlouholetí ctitelé Matky všech národů mají těžkosti s přijetím nové verze, chtěl bych vás skromně, ale s velkou naléhavostí poprosit o vaši poslušnost, o poslušnost z lásky. Protože jen tímto způsobem se může modlitba s požehnáním Církve a s podporou biskupů a kněží nadále šířit ve světě.

Toto církevní smýšlení a jednání je při šíření jejího obrazu a její modlitby rozhodující. Na jednom místě o tom hovoří sama Panna Maria: *A nyní Matka všech národů slibuje, že daruje pravý mír. Národy se však budou muset modlit moji modlitbu spolu s Církví - chápejte to dobře - s Církví.* (20. března 1953)

Přemýšlejte, co by v tomto případě udělala Panna Maria? Ona by rovněž pokorně uposlechla.

AMSTERDAMSKÝ MILOSTNÝ OBRAZ

Amsterdamská poselství jsou výjimečná i proto, že Panna Maria sama dopodrobna popsala, jak má být namalován její milostný obraz. Rozjímáním nad jejím obrazem mají totiž všichni lidé pochopit, proč je Panna Maria naší Matkou. (68)

Jsem si jist, že když se zeptáme křesťanů: *Proč je Maria tvou Matkou?*, mnozí odpovědí: *Protože je Matkou Ježíšovou a proto, že spolu s ním nosila v lůně i nás.* Není to nesprávné, ale v žádném případě to není ten nejhlubší důvod, proč je naší Matkou. Ona je naší Matkou z trojího důvodu. A přesně toto vystihuje amsterdamský milostný obraz.

1. Maria je MATKOU nás všech, protože – sjednocena se svým a naším Vykupitelem – trpěla za nás jako SPO-LUVYKUPITELKA. Vidíte, jak Panna Maria na obraze malířky Bradi Barthové klade ruce na své lůno, ve kterém nese všechny lidi? (69) Pod křížem porodila celé lidstvo k novému životu. Proto ji vidíme stát před zářícím křížem jejího božského Syna, jehož světlo ji zcela prozařuje. Jak je zřetelně vidět již na zázračné medaili, Matku není možno oddělit od kříže a kříž není možno oddělit od Matky.

Kolem pasu má uvázanou roušku, o které sama říká, že symbolizuje bederní roušku jejího Syna a vyjadřuje nerozlučnou jednotu Spoluvykupitelky se svým Vykupitelem.

Na jejích rukou vidíme zářící rány. V prvním okamžiku nás to může překvapit, protože utrpení bolestné Matky na Kalvárii se neprojevalo viditelným prolitím krve. Evangelia by nám o tom určitě podala zprávu.

Ale přesto se ptáme: *Kdo trpěl více, stigmatizovaní svatí, jako např. Pater Pio (70) nebo Terezie Neumannová, anebo Bolestná Matka?* Jistě odpovíte teologicky správně: *Bolestná Matka!*

Ukážu vám šokující fotografii stigmatizované Terezie Neumannové. Fotografie byla pořízena při jedné extázi utrpení (71). Když už Terezie Neumannová trpěla tak dojemným způsobem, oč více trpěla Matka pod křížem!

Přesně tuto duchovní skutečnost zdůraznil papež Jan Pavel II., když 4. května 1983 na generální audienci řekl: *Byla to Otcova vůle, že ona, která byla povolána k nejvyšší spolupráci na díle vykoupění, byla zcela sjednocena s obětí a měla účast na všech bolestech Ukřižovaného...*

Chápete nyní, proč se naše Matka v Amsterdamu ukazuje s mystickými ranami?

2. Maria je MATKOU nás všech také proto, že jako PROSTŘEDNICE, sjednocena se svým Synem, zprostředkuje národům každou milost. Na jejím obraze je to naznačeno tím, že z obou probodených rukou vycházejí tři paprsky (72), o kterých sama říká: *Toto jsou tři paprsky, paprsky milosti, vykoupení a pokoje. Prostřednictvím milosti mého Pána a Učitele poslal Otec z lásky k lidstvu jediného Syna na svět jako Vykupitele. Oni dva nyní chtějí seslat Svatého, pravého Ducha, který jediný může být pokojem. Tedy: milost, vykoupení, pokoj.* (31. května 1951)

Paprsky dopadají na bílé a černé ovce, které symbolizují Kristovo stádo – tedy všechny národy a rasy na zemi.

Probodené ruce, které zároveň rozdávají milost (73), zřetelně vyjadřují vnitřní souvislost vykoupení a zprostředkování milosti. Ukazují, že z každého utrpení, které neseme s láskou, proudí milost a požehnání. Jinými slovy: ta, která jako Spoluvykupitelka trpěla s Vykupitelem pro tyto milosti, je může s ním sjednocená i rozdávat.

3. MATKOU nás všech je Maria také proto, že jako PŘÍMLUVKYNĚ se za nás přimlouvá u Boha a chrání nás před zlem a před satanem.

Biblická pravda, že Matka nás ochraňuje před satanem jako ta, která šlape hadovi na hlavu a vítězí nad ním, je znázorněna zvláště dojemně: na amsterdamském obraze – na rozdíl od zázračné medaile – hada vůbec není vidět, protože je zcela poražen. (74) Mateřská moc orodování Marie, znázorněná obrazným způsobem, už nemůže být zřetelněji vyjádřena! Ona je skutečně sluncem oděná apokalyptická žena, která rozšlápne hadovi hlavu. (75)

Proto bych amsterdamský milostný obraz rád pojmenoval jako „rajský obraz“, který už znázorňuje *vítězství Neposkrvněného mateřského Srdce*. Je to obraz nové doby, globálního míru a pokoje, který bude přebývat v srdcích všech lidí. A to nás všechny naplňuje nepochybně velkou nadějí a radostí, když hledíme na tento obraz a modlíme se před ním. Nepřipomíná nám to zjevení sv. Jana, kde se píše:

Hle stánek Boží je mezi lidmi! A bude mezi nimi přebývat; oni budou jeho lidem a sám Bůh - jejich Bůh - bude s nimi. Setře jim z očí každou slzu a už nebude smrti ani žalu, ani nářku ani bolesti už nebude, protože první pominulo (Zj 21, 3 – 4)?

Mariino univerzální mateřství pro všechny lidi všech dob je tedy popsáno trojnásobným způsobem. Panna Maria o tom říká něco nečekaného: *Tento obraz má předcházet. Tento obraz musí být rozšiřován po celém světě. Je vysvětlením a obrazným znázorněním nového dogmatu. Proto jsem já sama tento obraz dala národům.* (8. prosince 1952)

Mariino univerzální mateřství pro všechny lidi všech dob je tedy popsáno trojnásobným způsobem. Panna Maria o tom říká něco nečekaného: *Tento obraz má předcházet. Tento obraz musí být rozšiřován po celém světě. Je vysvětlením a obrazným znázorněním nového dogmatu. Proto jsem já sama tento obraz dala národům.* (8. prosince 1952)

DOGMA MATKY VŠECH NÁRODŮ

Je obraz vysvětlením a obrazným znázorněním nového dogmatu? O kterém novém dogmatu zde Matka hovoří? V dějinách mariánských zjevení je to skutečně jedinečné, že Maria prosí o dogma ve svém poselství! Podle jejich slov to bude *poslední a největší* mariánské dogma. (15. srpna 1951) Obracejíc se na Svatého otce si přeje: *Postarej se o poslední dogma, o korunování Marie, o vyhlášení dogmatu o Spoluvykupitelce, Prostřednici a Přímluvkyni!* (11. října 1953)

Ve svých poselstvích se Matka dokonce několikrát obrací na teology a vysvětluje jim věroučný obsah a velký význam dogmatu: *Řekni vašim teologům, že všechno mohou najít v knihách! ... Nepřináším nové učení.* (4. dubna 1954) *Církev zažije kvůli novému dogmatu velká protivenství.* (15. srpna 1951)

Dnes po více než padesáti letech se katolická církev nachází skutečně v této těžké a bolestné situaci. Na jedné straně chtějí kardinálové a stovky biskupů vidět Marii uctívanou dogmatem jako Spoluvykupitelku, Prostřednici a Přímluvkyni. Totéž si přejí významní teologové, mnoho kněží a miliony věřících. Titul Spoluvykupitelka velmi milovali a používali někteří mariologové a dokonce i světci, jako např. Vincent Palotti, Anna Kateřina Emmerichová, Leopold Mandić, Maximilián Kolbe, Edit Steinová nebo P. Pio a Matka Tereza.

Také papež Jan Pavel II. použil vícekrát titul *Spoluvykupitelka*. Např. při generální audienci 8. září 1982 řekl: *Maria, počatá a narozená bez jediné poskvrny hříchu, měla zázračným způsobem účast na utrpení svého božského Syna, aby tak byla Spoluvykupitelkou celého lidstva.*

Ale ne všichni smýšlejí takto a mají pro to pochopitelné důvody. Mezi kardinály, biskupy a teology je mnoho těch, kteří považují titul „Spoluvykupitelka“ za pojem vyvolávající nedorozumění, a proto zásadně nevhodný k teologicky korektnímu vyjádření jedinečného postavení Panny Marie v dějinách spásy.

Milí věřící, je velmi důležité a považují to za svou povinnost, otevřeně vám říci, že někdejší prefekt Kongregace pro nauku víry kardinál Josef Ratzinger k otázce tohoto titulu řekl německému novináři Petru Seewaldovi ve své knize „Bůh a svět“, že spolupráce Marie v plánu spásy je lépe vyjádřena v jiných titulech, zatímco výraz „Spoluvykupitelka“ je příliš vzdálený od jazyku Písma a Otců a proto vyvolává nedorozumění. Také kardinál Joachim Meisner sdílí stejný názor. (76)

To bylo bezpodmínečně nutně vám zcela jasně sdělit, protože kolínský arcibiskup, jako papežův nejlepší a nejvěrnější přítel, by nám nikdy nedal povolení slavit v jeho diecézi modlitební den ke cti Matky všech národů, jejíž poselství je bezprostředně spojeno s titulem *Spoluvykupitelka*, kdybychom současně zřetelně nevyjádřili aktuální postoj Kongregace pro nauku víry.

Milí poutníci, tento postoj ale neznamena, že biskupové, kněží, teologové a věřící nesmějí titul *Spoluvykupitelka* používat. Teologická diskuze s ohledem na velký respekt k hodnověrnému magisteriu Církve zůstává otevřená.

Když pojem *Spoluvykupitelka* teologicky korektně vysvětlíme, je zřejmé, že Marii neklademe na stejnou úroveň s Ježíšem, jako by byla Bohem. *Spolu*-vykupitelka mnohem více znamená, že jako Neposkvrněná a Nová Eva, dokonale *sjednocená se* svým božským Synem, jedinečným způsobem trpěla za naše vykoupění. Vykonala to v úplné závislosti na Ježíši a žijící úplně z Něj.

Syn a Matka byli skutečně *jedno* srdce a *jedna* láska a *jedno* utrpení pro *jeden* společný cíl: vykoupění světa. (77)

Tak to sdělila Panna Maria sv. Brigitě Švédské: *Adam a Eva prodali svět za jedno jablko, můj Syn a já jsme vykoupili svět jedním Srdcem.*

Dialog lásky

Aby mohla být tato pravda v daný čas vyhlášena za dogma, rozcházející se teologické názory na titul Spoluvykupitelky se musí dříve nebo později sjednotit hlubším studiem a láskyplným dialogem a především modlitbou a obětmi.

K tomu je třeba říct jedno: zastánci titulu *Spoluvykupitelka* nechť projeví pochopení vůči těm, kteří ve své upřímné lásce k Marii pokládají tento titul za nevhodný. Někteří z nich jako mariologové napsali o Marii významná díla. Ovšem z obavy, že by se tím mohlo zmenšovat Ježíšovo jedinečné, nesrovnatelné postavení božského Vykupitele, nebo že by tím mohl být ohrožen ekumenický dialog, dávají přednost tomu, aby se titul *Spoluvykupitelka* nepoužíval.

Jiná skupina teologů nemá žádné těžkosti uctívat Marii pod titulem *Spoluvykupitelka*, avšak necítí nutnost, aby se tato pravda stala jednou dogmatem. Jiní zase jsou pro toto dogma sice otevření, ale pokládají vyhlášení v blízké budoucnosti za nerozumné.

Ať už kdo zastává jakýkoliv názor, teologická diskuze musí probíhat v bratrské lásce, vzájemné úctě a respektu k „citu pro víru“ („sensus fidei“). Snad nejkrásnějším příkladem takového přístupu byl papež Jan Pavel II. a jeho nejbližší spolupracovník kardinál Josef Ratzinger. Zatímco papež Wojtyła titul ocenil a používal ho, prefekt Kongregace pro nauku víry měl svoje výhrady. To však nijak nenarušilo jejich přátelství, které bylo pro blaho Církve mimořádně plodné.

Jedno je jisté: dogma bude především ovocem modlitby a vyroste ze srdcí trpících. Bude to vymodlené a utrpením vykoupené dogma. Nejmocnějšími orodovnicí jsou tedy nemocní a trpící; a mezi nimi jsou i tací, kteří jsou za to ochotni položit svůj život.

Cesta k pravému pokoji

Zda je teologicky správné nazývat Marii *Spoluvykupitelkou*, tím se budou teologové, podřízení učitelskému úřadu Církve, nadále zabývat; biskupové celého světa budou požádáni o názor a potom Svatý otec rozhodne.

I kdyby se dogma nikdy nevyhlásilo na základě soukromého prorockého zjevení, přece jen je mimořádné, že již nyní můžeme vědět o mocném a milostiplném účinku tohoto mariánského dogmatu pro Církev a svět, protože Matka všech národů slibuje nové vylití Ducha svatého a tím pravý pokoj národům. (78)

A Žena zůstala se svými apoštolý, dokud nestoupil Duch. A tak může přijít Matka k svým apoštolům a národům celého světa, aby jim opět a znovu přinesla Ducha Svatého... Až bude dogma, poslední dogma v mariánských dějinách, vyhlášeno, pak daruje Matka všech národů světu pokoj, pravý pokoj. (31.května 1954)

Tento milostivý účinek dogmatu, vítězství Panny Marie nad zlem a s tím spojený světový mír, je působivě znázorněn na milostném obraze. Hada, jak už bylo řečeno, už na zeměkouli nevidíme. Aby však *všechna* moc satana *na celém světě* byla poražena, musí být Maria, která rozdrtila hadovi hlavu, také v *celé* plnosti svého poslání slavnostně uznaná a uctívaná *na celém světě* jako Spoluvykupitelka, Prostřednice a Přímělkyně.

Jak už bylo řečeno, jestli a kdy bude dogma vyhlášené, zcela závisí na Svatém otci. Avšak nové mariánské dogma jistě nebude vyhlášeno, dokud většina věřících lidí jeho teologický význam nepochopí a dokud je většina z nich nemariánská. Jak vidíme, zdá se, že čas ještě nedozrál.

Ale jak má dozrát? Jak se mají národy naučit Pannu Marii milovat a vážit si jí jako Matky, a i mnohem víc, jak ji mají poznat jako Spoluvykupitelku? Co můžeme konkrétně učinit my jako věřící v každodenním životě pro to, aby Maria byla jednoho dne oslavena posledním mariánským dogmatem? Odpověď nám dává sama Panna Maria: *Toto je moje poselství pro dnešní dobu, protože čas spěchá. Musí přijít velká akce pro mého Syna a kříž, Přímělkyni a posla pokoje a míru, Matku všech národů.* (1. dubna 1951)

VELKÁ SVĚTOVÁ AKCE - Mariánský pastorační program

Jakou velkou akci má Maria na mysli? Matka nás prosí, abychom rozšiřovali její MODLITBU a její OBRAZ jako zcela pokojný příspěvek, který každý člověk dobré vůle může darovat pro přípravu na nové dogma a pro světový mír. Toto šíření ona sama nazývá *velkou světovou akcí* (11. října 1953) nebo dokonce *dílem vykoupění a pokoje*. (1. dubna 1951)

To, že Panna Maria označuje šíření svého obrazu a své modlitby za *dílo vykoupění a pokoje*, nás může v prvním okamžiku překvapit. Poslání Marie spočívá v tom, aby nás vedla k Ježíši, našemu Vykupiteli, ke svátostem, a tím k vnitřnímu pokoji. Kdo toto ví, bude mít radost, že může spolupracovat na tomto díle vykoupění a pokoje.

Velmi dobře jsem si tuto skutečnost uvědomil na misijní cestě z Panamy do Nikaraguy. Při nástupu do letadla jsem daroval obrázek s modlitbou jedné letušce. Ta ke mně přišla ještě před startem a zeptala se mě, zda by se mohla vyzpovídat. Když obsloužila všechny cestující, vyzpovídala se. Po zpovědi z ní vyzařovalo takové štěstí, že to oslovilo i její kolegyni a i ona se chtěla vyzpovídat. Dokážete si představit mé překvapení! Tehdy jsem jednou provždy pochopil: je to Matka Boží, která otevírá srdce svých dětí pro milost vykoupení.

79

Tedy každý z nás, dokonce i dítě, může s horlivostí pomáhat a obrázek s modlitbou přátelsky nabídnout všem bratřím a sestřám, ať už jsou věřící nebo nevěřící.

Toto velkolepé *dílo vykoupení a pokoje* (1. dubna 1951) viděla matka Ida v podobě nádherného obrazu s miliardami sněhových vloček okolo zeměkoule (79):

Tak jako sněhové vločky poletují světem a v silné vrstvě pokrývají zem, tak se i modlitba a obraz rozšíří po celém světě (80) a proniknou do srdcí všech národů. Tak jako se sníh rozpouští a vsakuje do země, stejně tak přijde ovoce, Duch, do srdcí všech těch lidí, kteří se budou každý den modlit tuto modlitbu. (1. dubna 1951)

80

V přesvědčení o nesmírné důležitosti této světové akce pracovala vizionářka až do konce svého života neúnavně na rozesílání obrázků s modlitbou do celého světa. (81) Často přitom pociťovala svou neschopnost, takže ji Matka jednou povzbudila: *Máš strach? Vždyť já pomůžu! Uvidíš, že šíření půjde jakoby samo od sebe.* (15. dubna 1951) *Maria za to přebírá plnou zodpovědnost.* (4. dubna 1954)

81

Ale i nás, milí přátelé zde v aréně, se týká výzva Matky všech národů ke spolupráci:

A nyní hovořím k těm, kteří chtějí vidět zázrak. Tak jim tedy říkám: Pusťte se s velkým nadšením a horlivostí do tohoto díla spásy a pokoje a uvidíte zázrak! (1. dubna 1951) *Podílejte se na něm všemi svými prostředky a starejte se o šíření každý svým vlastním způsobem!* (15. června 1952) *Tato akce se netýká jedné země, tato akce je pro všechny národy.* (11. října 1953) *Všichni na to mají právo. Ujišťuji tě, že svět se změní.* (29. dubna 1951) *Šíření se má uskutečnit prostřednictvím klášterů.* (82) (20. března 1953) *Má se šířit v kostelech a moderními prostředky...* (31. prosince 1951) *Tak bude Matka všech národů přinesena světu, z města do města, ze země do země. Tato jednoduchá modlitba vytvoří jediné společenství.* (17. února 1952)

82

Mezitím byla modlitba přeložena do více než 70 jazyků a miliony obrázků s modlitbami se dostaly do četných zemí na celém světě. Postupně přicházela do svatyně v Amsterdamu četná krásná svědectví, zprávy o obrácení, dokonce o uzdraveních nemocných a jiných zázracích, které se udály, protože prostřednictvím obrázku s modlitbou lidé mohli poznat Pannu Marii jako svou osobní Matku.

Dokonce kardinálové, např. syrský kardinál Ignac Mouss Daoud z Říma (83), jako prefekt Kongregace pro východní církve, a biskupové různých kontinentů putovali do Amsterdamu a na mezinárodních modlitebních dnech vydávali svědectví o prokázaných milostech ve svých diecézích (zde vidíme například arcibiskupa Charlese Bo z Rangúnu, největšího města Myanmaru (84, 85)).

Mezitím je milostný obraz umístěn i v četných kostelech (86) a kaplích. V mnoha zemích se věřící dokonce snaží o to, aby obraz putoval a „navštěvoval“ na krátkou nebo delší dobu rodiny, modlitební skupiny, farnosti, kláštery, školy (87), věznice atd. K jeho vystavení na veřejných místech, jako jsou kostely, nemocnice nebo školy, je samozřejmě zapotřebí dopředu opatřit povolení kněze nebo příslušné odpovědné osoby.

„Pusťte se s velkým nadšením a horlivostí do tohoto díla!“

Dovolte mi, milí přátelé, abych vás povzbudil, abyste znovu odpověděli na prosbu Panny Marie a abyste s láskou rozdávali její obrázek s modlitbou.

Je to přece nádherný úkol, spolupracovat na velké světové akci připravující věřící na vyhlášení nového mariánského dogmatu, za které Panna Maria slibuje: *Když ... bude vyhlášeno poslední dogma v mariánských dějinách, potom Matka všech národů daruje světu pokoj, pravý pokoj.* (31. května 1954)

Miliardy lidí nevědí nic o Ježíši, svém Vykupiteli, ani o moci kříže. Většina lidí neví, že Maria je jejich osobní Matkou. Můžeme si to vzít na svědomí? Civilizovaný svět se z médií dozvídá o nebezpečích ohrožujících život, o ustavičně narůstajících nebezpečích, která způsobují stále větší strach. Lidé jsou bezradní a neznají řešení.

Panna Maria ale řešení má. Tak jako kdysi ve Fatimě, nám dává dokonce neomylný plán záchrany. Dává nám přesnou strategii: *velkou světovou akci*, jak říká, do které mají být prostřednictvím naší misionářské horlivosti zapojeny všechny národy.

My katolíci, kteří to víme a můžeme to pochopit, máme tedy velmi velkou odpovědnost. Nemělo by se stát, že by nám národy mohly později říci: *Cože, vy jste o tom věděli? Vy jste věděli, jak se dalo zabránit této velké světové katastrofě, a neřekli jste nám to?!*

O zázračné medaili víme, že už po deseti letech se jich mezi národy rozšířila jedna miliarda. S modlitebním obrázkem Matky všech národů by se to v dnešní době dalo uskutečnit za jeden jediný týden! Musíme jen v harmonické spolupráci s biskupy a kněžími použít komunikační prostředky a média, které máme k dispozici. Právě k tomu nás vyzývá Matka všech národů, když říká: *V kostelech a moderními prostředky se má šířit tato modlitba..., aby mohl být svět osvobozen od zkaženosti, neštěstí a války.* (31. prosince 1951)

Zde vidíme impozantní snímek New Yorku. (88) Když vidím takovéto záběry, vždy si pomyslím: Tak mnoho světla, tak mnoho lidí a Bůh chce přebývat v duši každého z nich! Každý jeden je povolán milovat Boha z celého srdce. Je na nás katolících, abychom jim přinesli Marii jako jejich Matku; ona pak otevře jejich duše pro Ducha svatého.

Když 11. srpna 2001 zůstaly, po nečekaném teroristickém útoku, z dvojčat jen trosky a popel a když začala válka v Iráku, rozdali mnozí armádní kaplani během několika málo dnů 50 000 obrázků s modlitbou vojákům všech ozbrojených složek, i nekatolíkům. (89) Všichni se vyjadřovali stejně: *Ano, přesně toto potřebujeme, ... abychom byli uchráněni od zkaženosti, neštěstí a války!* Tak se amsterdamská modlitba za krátkou dobu rozšířila ve Spojených státech jako *modlitba Matky o pokoj* nebo jako *mírová modlitba Matky*. P. Mandato z amerického vojenského námořnictva dal poslat přímo na válečnou loď USS Bataan 2000 obrázků s modlitbou. Na základně

vojenského letectva Charleston v Jižní Karolíně dal P. Del Toro podnět k tomu, aby všichni piloti a jejich posádky dostali obrázek s modlitbou. Armádní kaplan Carlson se postaral, aby jeho oddíly v Texasu dostaly těsně před odletem do Iráku 3000 obrázků s modlitbou. A tak se za tři měsíce rozdalo ve Spojených státech čtvrt miliónu obrázků. V EWTN — největším katolickém vysílání na světě — se tehdy každou hodinu na obrazovce objevila amsterdamská modlitba.

„Německo mi velmi leží na srdci“

Milí poutníci! V amsterdamských poselstvích se Panna Maria opakovaně obrací na jednotlivé národy. Přitom je třeba si uvědomit, že Matka všech národů se k žádné zemi neobrací tak často jako k Německu. Nejméně ve 12 poselstvích se Panna Maria obrací přímo na Německo a na 30 místech je jmenuje.

Vizionářka vícekrát spatřila, jak Žena klade své nohy na Německo, a to mělo vždy mimořádný význam.

V Německu zjevila svou krátkou, ale mocnou modlitbu. V Německu byl namalován její milostný obraz. A Matka všech národů chtěla, aby se z Německa začala šířit její modlitba a její obraz. A skutečně, zde byly poté rozdány první obrázky s modlitbou. Vidíme tedy, že spolu s Holandskem má Německo jedinečný úkol a velkou odpovědnost!

S mateřskou péčí a láskou se Maria opakovaně obrací k těmto dvěma zemím a hovoří o jejich problémech: *Holandsko je na pokraji zkázy, proto jsem na ně vstoupila svou nohou. Z Holandska chci zvěstovat světu má slova. Má druhá noha stojí na Německu. Matka Boží pláče nad dětmi Německa.* (90) *Vždy byly mými dětmi, a proto chci být i z Německa šířena do světa jako Matka všech národů.* (15. srpna 1951)

Překvapivě, výstižně a precizně popisuje Matka všech národů současnou situaci. Už před více než 50 lety předpověděla dnešní odpadlictví od víry (91), a to všechno v době, kdy byly kostely v Německu stejně jako v Holandsku ještě plné a nikdo nemohl tušit, co přijde.

Je třeba zabránit tomu, aby mládež propadla modernímu pohanství. (3. prosince 1949) *Německo, buď varováno!... Lidé jsou dobří, ale jsou zmitaní sem a tam a neznají východisko. Ubohé Německo!* (16. prosince 1949) *Hraje se s ním falešná hra.* (27. května 1950)

Ostatní se horlivě snaží odtáhnout německý lid od Říma... Jiní pracují na tom, aby zničili Německo. (16. listopadu 1950) *Německo mi velmi leží na srdci!* (11. února 1951) *Syn mu chce poskytnout svou zvláštní ochranu a poslal mě, abych Německu pomohla.* (16. listopadu 1950)

V této zemi je třeba tvrdě, tvrdě pracovat, aby lidé, kteří velmi, velmi zbloudili, byli přivedeni zpět ke středobodu, ke kříži. Kněží je málo, ale laiků je mnoho... Působte zde především s velkou láskou a dobročinností. (11. února 1951)

Jak dramaticky se tento pohled do budoucnosti vyplnil, popsal emeritní pomocný biskup z Würzburgu Mons. Helmut Bauer (92) už před devíti lety. 13. října 2000. Ve fatimské promluvě hovořil o děsivých *katastrofách naší víry o našem opovrhování Bohem a zapírání Boha!* Konstatoval, že za věřící se už nepokládá ani polovina obyvatelstva. V někdejší východním Německu není 80% lidí vůbec pokřtěno.

Biskup Bauer doslova řekl: *Musíme opravdu znovu poznat vnitřní ohrožení víry v naší zemi. V našich rodinách je Bůh neznámou bytostí. Chybí modlitba. Lidé se stydí mluvit o víře. Výjimkou nejsou ani prarodiče...*

Je na čase, abychom se probudili!... Také dnes neexistuje jiná cesta než mariánská, kterou Bůh přišel na tento svět! Ve věci mariánské cesty měl biskup Bauer velkou pravdu!

Dnes, kdy i děti a mládež se chovají očividně krutě, destruktivně a násilnický, protože jsou vnitřně zranění, což mohlo být způsobeno chybějící něžností ze strany matky, přichází Maria jako Matka, jako Matka všech národů, aby nás uzdravila svou láskou. Krátce a výstižně to ukazuje v tzv. eucharistických zážitcích, které začaly paralelně s poselstvími v roce 1958 a trvaly do 25. března 1984 a které byly zveřejněny. Říká se v nich: *Církev a národ bez Matky je jako tělo bez duše.* (Eucharistický zážitek z 31. května 1965)

O tomto životně důležitém vztahu matky k dítěti hovoří i Christa Meves na základě svých dlouholetých zkušeností s duševně postiženými dětmi a mladými: *Když se dítě narodí, zná tlukot srdce své matky. Zná její hlas, ano, dokonce pravou chuť jejího vlastního mléka (93), které se podobá plodové vodě... A několik týdnů po narození si dítě zapamatuje i tvář matky (94)... Musí poznat její tvář, protože dítě ví, že to ona mu zaručuje přežití. Když tuto záruku na delší čas ztratí, dítě to pokládá za ohrožení života.*

V prvních letech potřebuje dítě také důvěrný tlukot matčina srdce. Matky intuitivně kladou plačící dítě na levou stranu (95), aby mohlo cítit tlukot srdce. Tento rytmus zná dítě už z mateřského lůna.

To, co zde popisuje tato matka rodiny a vědec zároveň, platí stejně i pro náboženský život. V tomto kontextu poslouchejme láskyplný hlas Matky všech národů: *Církev a národ bez Matky je jako tělo bez duše.*

Dobře chápejte tato slova: I Pán potřeboval svou Matku, aby se mohl narodit. (96) Skrze matku přichází život. Proto musí být opět přinesena do vašich kostelů a mezi národy, a zažijete rozkvět. (Eucharistické zážitky 25. března 1973)

K tomuto zázraku rozkvětu Církve nepochybně dojde i zde v Německu, v Evropě a na všech světových kontinentech!

Ale my všichni se musíme s novým přesvědčením a plným nasazením snažit o šíření milostného obrazu a její modlitby (97) prostřednictvím **světové akce**, kterou nám darovala Matka všech národů, a která přinese **vykoupení** a **pokoj**. Protože touto cestou, která se jmenuje MARIA, která se jmenuje MATKA, chce Bůh přivést všechny národy k pravému pokoji. (98) Vždyť ona ve svém poselství z 31. května 1955 zaručuje: *Matka splní svůj příslib a pravý pokoj nastane.*

Během Modlitebního dne v Kolíně 31. května 2009 se Jeho eminence kardinál Joachim Meisner, Jeho excelence Jozef M. Punt, všichni kněží a přítomní věřící na konci svatodušní mše svaté pomodlili modlitbu zasvěcení, kterou papež Jan Pavel II. 25. března 1984 na Svatopetrském náměstí v Římě zasvětil svět Neposkvěnému Srdci Panny Marie.

P. Paul Maria Sigl, narozený 22. října 1949 v Natters (Tirolsko) v Rakousku,
byl 8. prosince 1992 v Kapli zjevení Panny Marie ve Fatimě vysvěcen na kněze.
Je duchovním vůdcem “PDF-Rodiny Panny Marie” mezinárodního misijního společenství papežského práva.
Znal vizionářku Idu Peerdemanovou, která byla pro jeho kněžství duchovní matkou více než 25 let.
Proto je P. Paul Maria Sigl považován za jednoho z nejlepších znalců amsterdamských poselství.

Fotografie

Titulní strana vazby: Kolínský dóm
Zadní strana: © Wallraf – Richartz – Muzeum, Kolín

Nakladatelství:
Förderstiftung Familie Mariens
Niederstraße 65
D-41460 NEUSS

Přednášku, kterou právě držíte v rukách, jako i další informační materiál o Matce všech národů si můžete objednat na adrese:

Kláster Božího Milosrdenství
Husova 2; CZ-37333 Nové Hradky
Tel.: 00420 / 386 301 322
www.klaster.cz

WEBOVÁ STRÁNKA MATKY VŠECH NÁRODŮ OD „RODINY PANNY MARIE“: WWW.DE-VROUWE.INFO

Zázrak Sesláni Ducha svatého – Kolínský mistr r. 1350

„DOBŘE POCHOP NÁSLEDUJÍCÍ SLOVA:
MATKA VŠECH NÁRODŮ MŮŽE UDĚLIT A UDĚLÍ MILOST,
VYKOUPENÍ A POKOJ VŠEM NÁRODŮM TOHOTO SVĚTA,
KTERÉ JI O TO PROSÍ. AVŠAK VY VŠICHNI MÁTE
PŘINĚST *M*ATKU VŠECH *N*ÁRODŮ CELÉMU SVĚTU.“

Amsterdam, Poselství ze dne 17. února 1952